

ἜΤΟΣ Γ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 120

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Μαΐου 1881.

Αἱ θλιβεραὶ αὐταὶ ἡμέραι ἀνεδείχθη ἓνα ἄνδρα ἄρτιον, τὸν Βῶρον, τὸν σεβαστὸν Βῶρον. Ὁ Βῶρος ἀνεδείχθη τέλειος δικαστής, χαρκατῆρ ἄρρωτος, ἀδακνυνός. Ὅτε δὲ ποτε τὸ ἔθνος σωφρονίσει, εἰς τοιοῦτον ἄνδρα θὰ ἀναθήσῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ θ' ἀναζητήσῃ ὁμοίους αὐτῷ συνεργάτας, ἀποκλείον τοῦ πολιτικοῦ σταδίου πάντας τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευομένους ὡς ἀναξίους τῆς ἐμπιστοσύνης του δι' αὐτὸ τοῦτο διότι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀντὶ νὰ ἐξεκλήσῃ βιοποριστικὴν τινὰ τέχνην. Ἐὰν ἀληθῶς οἱ Ἕλληνες εἰσὶν εἰλικρινῶς φιλελεύθεροι καὶ ἰσοπολιτῆται, τί τοὺς θέλουσι τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευτάς, τοὺς ἐργολάβους τῆς πολιτικῆς, τοὺς πολιτικούς τυχολογίτας; Δὲν ἔχουσι καὶ τὴν πρόφικτιν, ὅτι πιέζονται εἰς τοῦτο ὑπὸ ἀριστοκρατικῆς διαπρεποῦς ἀξιοῦτης ν' ἀσκῆ τὴν ἐξουσίαν, ἀφοῦ ἔχνοσ τοιαύτης ἀριστοκρατικῆς παρ' ἡμῶν δὲν ὑπάρχει, πάντες δ' οἱ αὐτοκαλούμενοι μεγάλοι εἰσὶ μηδενικά ἐκ τοῦ μηδενὸς προκύψοντα. Ὅμιλῶν ποτε ὁ Καποδίστριας περὶ τινῶν τοῦς φιλελευθέρους ἐπαγγελλομένων πράγματι δ' ἀσιατικῶν τυραννίσκων προκρίτων, ἀπεκάλεσεν αὐτοὺς δούλους τῶν δούλων τοῦ Χασάν. Ἄλλ' οἱ σημερινοὶ αὐτοσχεδισθέντες πρόφικτοι εἰσὶν ἀσυγκρίτως λόγῳ καθ' ὅλα κατώτεροι τῶν ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Καποδίστριας χαρακτηρισθέντων. Οὐδεμίαν ἐπομένως ὁ τόπος ἔχει πρὸς τοιοῦτους ἀνθρώπους ὑποχρέωσιν. Ἐν χώρῳ οἷα εἶναι ἡ Ἑλλάς σήμερον, οὐδεὶς ἔχει πραγματικούς τίτλους ἐπισημότητος, διότι οὐδεὶς δύναται ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τῶν

συμπολιτῶν του νὰ διεκδικήσῃ τὴν παροχὴν σπουδαίης τιμῆς ὑπηρεσίης. Δὲν δύναμεθα ἐπομένως σήμερον νὰ ζητήσωμεν ἢ μόνον τὴν τιμιότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρτίαν, πλήρη, μὴ ὑποκρίτικην, μὴ συναλλακτομένην μετὰ τῆς ὑπόουλου κκορηθείης, μὴ φθονερῆν, μὴ συλοφαντικὴν, ἀλλ' ἀπλήν, καήκρην, ἀδιόφθορον, ἀφιλοκερδῆ. Διὰ ταῦτα μᾶς χρειάζεται ἤδη κυβερνήτης οἷος ὁ Βῶρος ὁ Κεφαλληνός. Θέλομεν δὲ θεωρήσει ἀπαρχὴν σωτηρίας τὴν ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ἀνάρρησιν τοῦτου εἰς τὸ ἄξιωμα τοῦ πηδαλιούχου τοῦ σκάφους τῆς Πολιτείας.

Θέτομεν ἐρωτήματα, κατὰ τὴν τακτικὴν τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος».

Λέγουσ, ὅτι ἐκυκλοφόρησαν καὶ μέδες.

Ἐὰν ἐκυκλοφόρησαν πρέπει νὰ κατεσκευάσθησαν.

Κατεσκευάσθησαν ποῦ;

Ἐν Εὐβοίᾳ;

Ἐν Ἀττικῇ;

Ἐὰν κατεσκευάσθησαν ἐν Εὐβοίᾳ, τὸ ἐργαστήριον εἶχε στηθῆ ἀρὰ γε ἐν Χαλκίδι;

Ἐὰν κατεσκευάσθησαν ἐν Ἀττικῇ, τὸ ἐργαστήριον εἶχεν ἰδρυθῆ ἀρὰ γε ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν;

Κατεσκευάσθησαν πολλοί; πόσοι;

Λέγουσ 20,000,000 φράγκων.

Ἐἴκοσιν ἐκατομμύρια φράγκων! Καὶ νὰ ἦναι ἐν τῇ φυλακῇ ὁ Βελέντζας δι' ἔλλειμμα 800,000 δραχμῶν!

Μήπως τὸν ἔκλεψαν;

"Ας ἐξετάσωμεν τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἀπίθκνος.

Ὁ Βελέντζας ἦτο ὁ ἐπινοητής;

Ἄπίθκνον.

Τί ἠδύνκτο νὰ εἶναι ὁ Βελέντζας ἐν τῇ ἐπιχειρήσει ταύτῃ;

"Αν ἦτό τι, θὰ ἦτο ἴσως ὁ κατασκευαστής.

Ἡ ἐπιχειρήσις λοιπὸν ἦτο βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ.

Ὁ Βελέντζας θὰ ἦτο πρὸς πωλῆς.

Τίνες οἱ ἐμποροὶ; ἄνθρωποι βεβηχίως ἔχοντες πίστιν ἐμπορικὴν καὶ σχέσεις.

Εἴκοσιν ἐκτομμύρια φράγκα δὲν κυκλοφοροῦσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν μιᾷ πόλει, δὲν μεταβιβάζονται διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐνὸς ἄρτου, ἢ πέντε χιλιάδων ὀκάδων ὀρυζίου.

Χρόνος δὲν ἐμεσολάβητε μικρός, πόλεις ἀνκφέρονται τέσσαρες μόνον, ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Σμύρνη, ὁ Βῶλος καὶ τὸ Βατούμ.

Δὲν φρονεῖτε, ὅτι εἰς τόσῳ στενὸν κύκλον καὶ ἐν δικστήματι τόσοῦ ὀλίγου χρόνου μόνον μεγάλῃ ἐμπορῇ ἠδύνκτο ν' ἀνταλλάξωσι τοσοῦτον κολοσιεῖον ποσόν;

Τίνες οὗτοι;

"Αν ἤθελεν ὁ Βελέντζας νὰ ὁμιλήσῃ, ἂν ἤθελεν ὁ Τσκούτης νὰ ὁμολογήσῃ πόσας ἀμύξας θὰ ἔσταμάτα καθ' ὁδὸν ὁ Βῶρος, πόσοι οἴκοι θὰ ἐτίθεντο ὑπὸ φρουρᾶν, πόσοι νεόπλουτοι θὰ ἀνεμιμνήσκοντο ἡμερῶν πενίης καὶ θὰ ἐπέθουσαν αὐτάς;

"Ἄλλ' ὁ Βελέντζας δὲν ὁμιλεῖ, ἐλπίζων ἀνοήτως, ὁ Τσκούτης καταπίνει τὴν γλῶσσάν του, καὶ τὸν πτωχὸν Βῶρον σκονίζουσαν τὰ ὀχήματα ὑπερηφάνως διαβιβάζονται πρὸ αὐτοῦ.

"Ἄλλ' ἂς ἐλπίζωμεν. Ἴσως λυθῇ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, ὅπως λυθῶσιν καὶ χεῖρες τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ σωτηρία ἔρχεται πολλάκις ἐκ μέρους ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἐπερίμενεν αὐτήν. Τὴν ἐσχάτως ἀποκαλυφθεῖσαν ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ γυμνότητι διοικητικὴν ἡμῶν διαφθορὰν καὶ παρακλίσειν, καθ' ἣς οὐδὲν εὐρισκὸν ἀντιφάρμακον οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἱατροί, θέλει ἴσως θεραπεύσει ὁ κ. Λεσέψ διὰ τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μορέως.

Ὁ ποιητὴς κ. Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, ὁ πλὴν εἴκοσιν

ἄλλων ἐποποιῶν ποιήσας καὶ τὴν *Κρητηίδα*, προτίθεται, ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθημεν, νὰ στιχογραφήσῃ καὶ ἕτερον μυριοστιχὸν ἐπικὸν ποίημα, τὴν «*Θηβαίδα*», πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἐκεῖ καταθωμάτων τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

Ἀνταποκριτὴς ζένης ἐφημερίδος ἰστάμενος πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἰδὼν εἰσελθόντα ἐκεῖ τὸν νεοστί ἀνκγορευθέντα ἱππότην τοῦ Σωτήρος κ. Χ. μετὰ τοῦ σταυροῦ του, ἠρώτησεν ἂν ἐνέχεσται καὶ οὗτος εἰς τὰ Βελεντζικά, λαβὼν δὲ ἀπάντησιν ἀρνητικὴν, προσέθεσε μετὰ πολλῆς ἀφελείας: «Δικτὴ τότε ἔλαβε πρῶτον;»

ANEMOMAZOMATA

Ἐνῶ ἐν Ἀθήναις οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Σωτηρόπουλος καὶ Παπαμιχαλόπουλος, μετ' ἐπανειλημμένων παραστάσεων, καταρθώσαν τέλος, κατὰ τὸ Ἑθρικὸν Πνεῦμα, νὰ πείσωσιν τὸν Γηραιὸν νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ βῆρος τῶν ὑπουργείων τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως ἀφιερῶσιν εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς διοικήσεως καὶ τῶν οἰκονομικῶν τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἡ Βαχὴτ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνγράφει μετ' ἀπροσποίητου εὐλικρινείας ὅτι «Δὲν γνωρίζει ποῦ εὐρίσκειται τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα».

"Ἄν εἴχομεν τὴν αὐτὴν εὐλικρινεῖαν ὡς καὶ ἡ ὀθωμανία συνκαδέλφος, ἠδυνάμεθα νὰ εἰπωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἀπολέσκαμεν τὰ ἔχνη του μετὰξὺ Κίτχ καὶ Μενδρεσέ, καὶ δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ τὰ ἀνεύρωμεν ἕως οὗ πεισθῇ νὰ μᾶς ζενεγήσῃ εἰς τὰ θυλάκια ἐν οἷς τὸ ἔθελον ὁ Βελέντζας.

Λίαν ἀνξιοπρεπὲς φαίνεται καὶ τὸ μέτρον νὰ ἐπιστῶσιν εἰς τὰ εἰσιτήρια τοῦ θεάτρου δύο Ἵπουργικὸι Γραμματεῖς ἀ' τάξεως δικταγῆ τοῦ κ. Σωτηροπούλου. Εἶναι αὕτη ὑπηρεσία ὑπαλληλίσκων καὶ οὐχὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἄλλως εὐχῆς ἔργον ἦτον ἂν ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἀνέπτυσεν ἐν δέοντι ζῆλον ἀνάλογον ὑπὲρ τῶν δημοσίων ταμείων.